

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 września 2019 roku w Ś.

sprawy z powództwa **K. G.**

przeciwko Zakładowi (...) dla Nieletnich w Ś.

o uchylenie kary upomnienia

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powód K. G. wniósł pozew przeciwko Zakładowi (...) dla Nieletnich w Ś. domagając się uchylenia kary porządkowej w postaci upomnienia nałożonej w dniu 26 lutego 2019r. W uzasadnieniu wskazał, iż poleceniem osób trzecich został skierowany do zapobieżenia eskalacji zachowań agresywnych, co dla powoda wiązało się z koniecznością użycia środków przymusu bezpośredniego. W związku z tym zwrócił się do przełożonej o wydanie polecenia na piśmie, czego mu odmówiono. Powód ze świadomością, iż procedura została błędnie rozpoczęta, że nie podjęto działań psychologiczno- pedagogicznych niezbędnych przed zastosowaniem środka przymusu bezpośredniego oraz że konieczne będzie użycie przez powoda kajdanek jako środka przymusu, który jest stosowany w Zakładzie mimo, iż jest sprzeczny z Ustawą z dnia 26 października 1982r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, odmówił wykonania polecenia, za co nałożono na niego przedmiotową karę porządkową.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Podkreślono, iż powód nie otrzymał od nikogo polecenia zastosowania środka przymusu bezpośredniego, a tym bardziej środka przymusu bezpośredniego w postaci kajdanek. Polecenie dotyczyło jedynie przejścia na teren szkoły w celu wsparcia pracowników dydaktycznych i pedagogicznych i pomocy w zapobieżeniu eskalacji zachowań agresywnych wychowanków, co w żadnym wypadku nie musi wiązać się z potrzebą użycia środków przymusu bezpośredniego, w tym kajdanek. Powód z góry odmówił wykonania tego polecenia, nie udał się na teren szkoły, nie wiedział, jakie działania zostały tam podjęte, sam wywnioskował, iż naruszono procedury w zakresie zastosowania działań psychologiczno- pedagogicznych. Nieuzasadnione, zdaniem strony pozwanej jest tak daleko idące wnioskowanie przez powoda co do konieczności użycia kajdanek, kiedy w razie potrzeby można zastosować cały szereg innych wymienionych w odpowiedzi na pozew środków przymusu bezpośredniego. Powód był pracownikiem wieloletnim, doświadczonym, wiedział jakie ciążą na nim obowiązki. Podniesiono również, iż w razie zagrożenia życia lub zdrowia każdy z pracowników, bez polecenia przełożonego, jest uprawniony do stosowania środków przymusu bezpośredniego. Aby dokonać jednak jakiegokolwiek oceny sytuacji trzeba udać się na miejsce zdarzenia, czego powód nie zrobił.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. G. zatrudniony jest u strony pozwanej – w Zakładzie (...) dla Nieletnich w Ś. od 7 grudnia 2009 roku na stanowisku strażnika. Do obowiązków strażnika należy między innymi pomoc w sytuacjach wymagających interwencji strażnika, w tym także w przypadkach wymagających użycia siły fizycznej dopuszczonej prawem, a także wykonywanie poleceń przełożonych.

dowód: zakres obowiązków, instrukcja służby strażniczej – akta osobowe powoda w załączeniu

Dnia 12 lutego 2019r. na drugiej lekcji pełniący wówczas obowiązki dyrektora szkoły Z. D. poproszony został przez nauczyciela i udał się w celu interwencji wobec niewłaściwego zachowania wychowanka na lekcji. Wychowanek odmówił udziału w lekcji, leżał na podłodze, nie reagował na polecenia nauczycielki. Przybyły dyrektor starał się wpłynąć na ucznia, odczytał mu regulamin. Na kolejnej lekcji ów wychowanek wraz z jeszcze jednym zakłócili lekcję prowadzoną przez dyrektora- przeszkadzali, rozmawiali, nie chcieli opuścić sali mimo takich poleceń. W tym czasie wychowanek zaczął obrażać, ośmieszać dyrektora szkoły, pojawił się jednak strażnik z warsztatów i sytuację udało się opanować do końca lekcji. Po przerwie problem z wychowankiem nasilił się, zaczęli dołączać do niego inni wychowankowie. Agresja pozostała słowna, postanowiono zapobiec ewentualnemu buntowi przy pomocy pedagogów. Psycholog oczekiwał na sygnał w razie potrzeby pomocy. Wychowanek na własną prośbę o udanie się do toalety został wyprowadzony, tym samym odizolowany od reszty uczniów i sytuacja została opanowana. Sytuacja nie należała do takich, w których należałoby użyć środka przymusu.

W czasie trwania tej sytuacji powód został poproszony o udzielenie wsparcia. Nie dopytywał o szczegóły związane z okolicznościami, dla których o tę pomoc poproszono. Udał się natomiast do dyrektora zakładu K. S.- K. informując ją o zaistnieniu w szkole niebezpiecznej sytuacji z udziałem wychowanka. Otrzymał polecenie udania się do szkoły celem udzielenia wsparcia pedagogom. Nie nakazano powodowi użycia środka przymusu bezpośredniego, w tym użycia kajdanek. Sytuacja była bieżąca, polecenia w takich sytuacjach wydawane były ustnie.

Powód odmówił wykonania polecenia po tym jak odmówiono mu wydania polecenia na piśmie oraz wydania arkuszy procedur użycia przymusu bezpośredniego.

W placówce co najmniej od czasu objęcia funkcji przez K. K. nie użyto kajdanek, poza jedną sytuacją, która została wyjaśniona i nie spowodowała żadnych konsekwencji dla pracownika.

zeznania świadka A G., G. K. e protokół k. 46

zeznania stron e protokół k. 46

Dnia 13 lutego 2019r. zwrócono się do powoda o udzielenie wyjaśnień w sprawie. W piśmie wyjaśniającym powód wskazał, iż miał prawo odmówić wykonania polecenia sprzecznego z prawem. Wyraził swoje przypuszczenia co do bezskuteczności oddziaływania pedagogicznego nauczycieli w szkole na agresywnych wychowanków w dniu zdarzenia i konieczności użycia kajdanek. Te zaś, zdaniem powoda są niezgodne z prawem, a ich użycie może się odbyć na polecenie dyrektora zakładu albo zastępującego go kierownika pedagogicznego. Powód przedstawił sytuację innego pracownika, który wobec użycia kajdanek składał wyjaśnienia.

Dowód: pismo powoda przed ukaraniem k. 8

Pismo do powoda k.9

Dnia 26 lutego 2019r. zawiadomiono powoda o wymierzeniu mu kary porządkowej w postaci upomnienia . Wskazano, iż przyczyna nałożenia kary było naruszenie przez powoda ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy. W uzasadnieniu wskazano, iż , iż w dniu 12.02.2019r. powód odmówił przejścia na teren szkoły z ZPiSdN w celu wsparcia pracowników pedagogicznych i pomocy w zapobieżeniu eskalacji zachowań agresywnych wychowanków oraz nie podjął działań profilaktycznych czym naraził w ten sposób na utratę zaufania i poczucia bezpieczeństwa współpracujących z powodem osób.

Dowód: zawiadomienie o wymierzeniu kary porządkowej k. 7 (oraz akta osobowe powoda w załączeniu)

Dnia 4 marca 2019r. powód wniósł sprzeciw od nałożonej kary. Dnia 7 marca 2019r. swoje stanowisko przedstawiła Komisja (...) przychyłając się do stanowiska powoda w sprawie. Decyzją pracodawcy z dnia 11 marca 2019r. odrzucono sprzeciw powoda.

Dowód:

odrzuconie sprzeciwu k. 4, (oraz akta osobowe powoda w załączeniu)

stanowisko (...) (...) k.5 (oraz akta osobowe powoda w załączeniu)

sprzeciw k. 6 (oraz akta osobowe powoda w załączeniu)

Ustalen stan faktycznego w zakresie zachowania procedury nałożonej kary porządkowej, treści oświadczenia pracodawcy w tym zakresie, wyjaśnień powoda sąd dokonał w oparciu o akta osobowe powoda, które nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane. Sąd dał również wiarę wszystkim osobowym źródłom dowodowym albowiem zeznania zarówno świadków jak i stron nie wykluczały się wzajemnie i łącznie stworzyły pełny obraz stanu faktycznego. Co do okoliczności przywołanych w pozwie powód nie wykazał, aby ktokolwiek nakazał mu użycie jakiegokolwiek środka przymusu ani, aby sytuacja wymagała użycia takiego środka.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 100. § 1 Kp pracownik jest obowiązany wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę. Zgodnie zaś z art. 108 §1 Kp za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy, pracodawca może stosować:1) karę upomnienia, 2) karę nagany.

Jak wynika z ustaleń stanu faktycznego powód odmówił wykonania typowego dla charakteru pracy powoda polecenia pracodawcy, które- wbrew twierdzeniom powoda, nie naruszało przepisów prawa ani nie było sprzeczne z umową o pracę powoda. Należy zwrócić uwagę, iż skutki takiej odmowy nie tylko stanowiły naruszenie obowiązków pracowniczych, ale także miały wymiar w kontekście braku możliwości liczenia na powoda odczuwanego przez pozostałych pracowników, których powód nie wsparł w dniu zdarzenia. W takiej sytuacji za zasadne należy uznać zastosowanie przez pracodawcę kary porządkowej tym bardziej, iż wybrano ją w najmniej dotkliwej dla pracownika formie.

Wobec powyższego powództwo oddalono.